

Tilfælde have samtlige stedlige Myndigheder, saavel vedkommende Sogneraad som Politimesteren og Amtmanden, paany indtrængende anholdt om Anbringelse af Redningsapparater paa den paagjældende Kyststrækning og Ministeriet har nu ikke troet længere at burde undslaa sig for at yde sin Medvirkning hertil.

Spørges der da om, paa hvilket Sted en eventuel Redningsstation rettest vilde være at anbringe, da er det Strækningen mellem Staunshoved og Skjærbehest, paa hvilken Opmærksomheden fortrinsvis maatte henvindes. Medens ved Randers Amts Kyst Dybet ellers nærmer sig tæt til Land, findes der nemlig her betydelige Rev, der strække sig ud i Havet i en Længde af indtil 2000 Alen og derefter falde brat af til en Dybde af 3 og 4 Favne Vand, hvorved Skibe, der grundstøde paa disse Rev, lettelig udsættes for at blive sønderslaaede. Strandinger paa denne Del af Kysten kunne derfor ganske vist medføre Livsfare for de Skibbrudne, men desuagtet kan det paa Grund af de forhaandenværende Omstændigheder ikke antages, at en her oprettet Redningsstation vilde komme til at stifte nogen videre Nytte, idet der, som Følge af at Strandingerne ordenligvis alle foregaae i en større Afstand fra Land, ikke let vilde blive Brug for Raketapparaterne og derhos den første Betingelse for, at den Redningsbaad, med hvilken Stationen saaledes maatte forsynes, skulde kunne virke med Held, nemlig Tilstedeværelsen af det til dens Betjening fornødne dygtige Mandskab, ganske fattes paa denne Kyst, hvis Befolkning, der ikke driver Fiskeri og overhovedet ikke søger sit Erhverv paa Søen, saaledes er aldeles usøvant. Derimod stiller Forholdet sig anderledes med Hensyn til Kysten fra Staunshoved til Grenaa. Som bemærket nærmer Dybet sig her tæt ind til

Land og der vil derfor ved et Raketfasteapparat i de fleste Tilfælde kunne ydes de Skibbrudne den fornødne Hjælp. Ogsaa paa denne Strækning er der i de senere Aar forefaldet ikke faa Strandinger, af hvilke flere have været forbundne med Livsfare for de Skibbrudne. Ved en Strandning lykkedes det saaledes kun at redde Mandflabet efter meget lang Tids Forløb derved, at det blev halet igjennem Søen ved Hjælp af en fra Skibet udfastet Trosser og i et andet Tilfælde vilde, efter hvad der er oplyst, hele Besætningen utvivlsomt være gaaet under, hvis ikke Vinden pludselig havde lagt sig, uagtet Skibet kun stod 200 à 300 Alen fra Land.

Da en Redningsstation paa den heromhandlede Del af Kysten, som bemærket, ikkun behøver at forsynes med Raketfasteapparat, til hvis Betjening tilstrækkelig og brugbart Mandskab uden Vanskelighed vil kunne erholdes, og da det derhos, efter det Anførte, turde være at vente, at en saadan Station i Strandingsstilfælde vil kunne gjøre Nytte, hvilket ogsaa enstemmige Bidnesbyrd saavel fra Befolkningen som fra samtlige stedlige Myndigheder bekræfter, har man troet ikke at burde undlade at bringe en saadan Foranstaltning i Forslag, og man har herved saameget mindre fundet nogen Betænkelse, som de Omkostninger, en Station som den foreslaaede vilde foranledige, ikkun vilde medføre en forholdsvis ringe Forøgelse af de Beløb, der aarlig anvendes til Redningsvæsenet, i hvilken Henseende bemærkes, at der til Stationens Oprettelse antages at ville medgaae ca. 500 Rd. een gang for alle og ca. 180 Rd. i forøget aarlig Udgift.

Efter de derom indhenteede Oplysninger maa man antage, at Fornæss Fyr vil være det til den eventuelle Stations Anbringelse meest passende Sted.